

riktlinjer som angivits i motionen.

Stockholm den 25 januari 1966

Yngve Holmberg

Ebon Andersson

Rolf Kaijser

Carl Eskilsson

N. Yngve Nilsson

Allan Hernelius

Ragnar Sveningsson

G. Ivar Virgin

Nr 205

Av herr Isacson m. fl., angående ersättningen till ledamot av provningsnämnd.

(Lika lydande med motion nr 273 i Andra kammaren)

Taxeringsförfarandet blir alltmer komplicerat, och många personer känner både obehag och rädsla inför själva deklarationsförfarandet, obehag för att deklarationen inte kan genomföras på rätt sätt och rädsla för de risker som föreligger om deklarationen inte utföres på rätt sätt. Om felaktigheter i en eller annan riktning införes i deklarationen kan väl som regel rättelse ske genom kontakt mellan taxeringsnämnd och den skattskyldige. Svårare är det med sådana skatteproblem där olika tolkningar av gällande skattelagstiftning föreligger mellan deklaranten och nämnden. En rad ärenden, ofta av ren tolkningsnatur, föres därför vidare till provningsnämnden för avgörande. Provningsnämnden har här en mycket grannlaga uppgift när den skall ta ställning till en avvikelse. Ett ärende som föres vidare till kammarrätt eller regeringsrätt tar alltid mycket lång tid — oftast flera år — medan provningsnämnden som regel har alla ärenden avgjorda inom ett år. Det är därför mycket betydelsefullt såväl från rätts-säkerhetssynpunkt som ofta från rent ekonomisk synpunkt att ett ärende kan bli prövat under full sakkunskap i provningsnämnden. På provningsnämndens ledamöter måste därför kunna ställas mycket höga krav på kunnighet och oväld och inte minst i fråga om kännedom om olika yrkeskategoriers och branschers villkor och problem.

Ersättningen till provningsnämndens ledamöter är emellertid inte tillfredsställande. Enligt nu gällande bestämmelser, som regleras i kungligt brev av den 18 maj 1962, åtnjuter ledamot arvode med 60 kronor för dag. Han äger därutöver i förekommande fall åtnjuta resekostnadsersättning och traktamente enligt rese- och traktamentsklass A i Arr.

Ledamot, som är befattningshavare i statlig eller kommunal tjänst, äger för tjänstgöringen åtnjuta jämväl ersättning för de avlöningsförmåner om vilka han visar sig ha gått miste under tjänstledighet för fullgörande av ifrågavarande uppdrag.

Till varje sammanträde har nämnden som regel att ta ställning till en lång rad ofta komplicerade ärenden. Något särskilt inläsningsarvode utgår trots detta inte till ledamöterna.

Med denna utformning av ersättningsbestämmelserna är det i dagens löneläge ofta svårt att rekrytera ledamöter från den fria sektorn. Behovet av väl kvalificerade personer utanför den statliga och kommunala sektorn är emellertid mycket påtagligt.

Vi förmenar att gällande bestämmelser utgör ett hinder för en önskvärd rekrytering till prövningsnämnderna, varför det är nödvändigt med en ändring av gällande ersättningar.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå en sådan ändring av ersättningsbestämmelserna för prövningsnämndens ledamöter att en väl kvalificerad och allsidig sammansättning av prövningsnämnderna möjliggöres.

Stockholm den 25 januari 1966

Birger Isacson

N. Yngve Nilsson

J.-A. Arvidson

Arne Svenungsson

Nr 206

Av herr Isacson m. fl., om rätt till avdrag vid beskattningen för vissa kostnader för vattenvård.

(Lika lydande med motion nr 272 i Andra kammaren)

I olika sammanhang har på senare år påtalats behovet av en förbättrad vattenvård. Vågarna att åstadkomma detta är flera. Upplysning, skärpt lagstiftning och stimulerande åtgärder i syfte att underlätta möjligheterna för vattenvårdande investeringar bör följas åt. Det är en samhällsuppgift av den art att förbättringar i syfte att minska nedsmutsningen av våra sjöar och vattendrag bör, ja måste, ges en stark prioritering från samhällsekonomisk synpunkt. Får vattenföroreningarna gå för långt, kommer de skador som uppstår att bli avsevärt svårare och dyrbarare att reparera. Här om någonsin gäller bokstavligt talat regeln: Bättre att stämma i bäcken än i ån!